

هه‌وورێکی نه‌بان.. مارف عومهر گو

بـ ئه‌وـ چووم وامزانی
ئه‌ستـره له مانگه‌شه‌ویدا ده‌جریوـنـ
باران له به‌هاریدا تاوتاو خه‌فت ده‌شواته‌وه
هه‌تاو له زستانیدا
دـی ساردوسـی ده‌رمه‌نده گهرم ده‌کاته‌وه
شه‌ما له هاوینیدا ،
به‌سه‌ر گـه‌وه‌هـه‌قـرچا نا هه‌ده‌کات
ئه‌و شه‌وه درـژه کـتایی نه‌هات
هه‌ندـ جار به‌فر دایده‌پـشـ و ئه‌وین هـق ده‌بـوه
هه‌ندـ جار ده‌نگی گـرانی ده‌هات
هه‌ندـ جاریش گرمه‌ی شه‌و و وـرا نکردن .
بـ ئه‌وـ چووم وامزانی سابات و باغاتـکه
ترش و شیرین و مـخـش ،
به‌پاـا دره‌ختـکی و تاوه‌وه گیرسامه‌وه ،
ئیتـر سه‌رده‌مـکی تره‌ده‌وران
هه‌ورازـکی تره‌که
پـچ و په‌نایه‌کی تره‌ژیان .
هه‌وورـکی نه‌بان به‌سه‌رمدا ده‌وا ،
بارانـکی ئاشنا دـته‌خوار
ته‌ونـکی هه‌گرتوه‌خیا
هه‌به‌ز و دابه‌زـتی ناچـته‌ژـر کـه‌فه‌وه
که‌وتـته‌هه‌رده‌وه‌هـت !
گلاره‌ی دیدهم ئـقره‌ی نه‌گرت
هه‌رداو هه‌ردو ده‌شتاو ده‌شت
به‌دوای خوـمی بارانه‌وه
له‌ته‌پونمدا ون ده‌بـت !
ئه‌و هه‌وره‌ش جـم ده‌هـت ، ئای چی بکه‌م
چه‌خماخه‌و شریخه‌ی ده‌مترسـنـت
له‌ده‌شتـکا جـماوم ،
دـم به‌و گـه‌یه‌خـشه‌ده‌مباته‌وه ئاواپی ،
وا دیاره‌به‌م پایزی ژینه‌وه
گـه‌بانی لانه‌ی ئه‌وین هه‌ر به‌من ناکر .

تـ پـ یت له دهر د و کو
 ده فته رکی سپیم بهر ، پـ ی ده کم
 له خه می دـ کی سهرکز ، له نـ ته ی هور
 به سهر حیکا یه تی ما ته مینیدا ده یگـ م
 ده ری ما هـ کم می پـ گـ رانی پـ ن ده کم
 پرچی په شـ کاوی تریفه ی پـ ده چنم
 گـ ا یه کی پـ ده خو نمه وه
 جـ نه ی هـ رانـ کی ژـ ر که پری ئه م مهرزوبوومه
 به لاپا ی ژیا نه وه ،
 به یتـ کـ بـ جهسته ی نازداران ده خو نـ ته وه .

له و ، له بهر شنه ی هـ ران و
 له بهر سه ـای به یتی ،
 شاخه و شاخ و شاره و شار و
 ههورا و ههور و دهورا و دهور و
 گوندا و گوند و ما هـ و ما دا
 چریه ی دـ ی ، منی به یتان ، منی مه قامی گریان
 منی ئاوازی له بیر نه کراوی سا ـان
 منی لاوکی شه پـ ی دو نـ و ئه مـ
 چریه ی دـ ی هـ پرون به هـ پرونی جهسته ی دـ
 بـ ههورـ کی نه بان ده خو نـ ت ،
 ده ـوا و ناگه ـته وه
 له بهر ئا هونزوله ی نه نه گه وره یه ک
 له به هاره شیرینه کانی ئه م نیشتیما نه ناشیرین کراوه دا
 نـ رگس له ئینجانه ی دـا سهوز ده بـ ته وه .
 ئه ـ ی ئاوی هـ وانه ، ئه وینه شاراوه کی
 ته می نه بانی ژگاری ههور و هـ تاو
 ئه ـ ی هـ مه تی شه پـ لانه
 له سهرده می قه ـا چـ کردنی ئینجانه ی گو و ـا نه دا
 ئه ـ ی گریان ی خو نه ،
 له سهرده ی چه قـ به دهسته کانی نه و تا
 ئه ـ ی (باخچه ی پاشا) ی شیعره کانی گـ رانه
 له سهرده می وـ رانه دا
 ئه ـ ی (دـ ی کو ـان و کچان) ی مه ده ـ شه
 له خـ ر نشینی دـ شکا نا .

زستان پا ـتـ ی سهرمای له بهر کردوه و

باران دېشواته وه ،
 نه ستړه له باوهشی ساما دا تر یقه ی د و
 مانگ به سهربانی ما هکې ئمه وه
 حیکایه تی شه وه سپیه کانی ب کچانی دهر و دراوس گ ایه وه
 هه وای به فری له و شاخه پرسې ، بارانیش له بنار
 ههر هور بوو ، ده هات و نه ده هات
 توو ه ده بوو ، هور ده ب وه
 نه و ده گریا و من ده گریام
 ههر هور بوو له من ده چوو ، نیشتمانی نه بوو
 له مهراقی چاوه و انیدا ون ده بوو !
 ههر هور بوو له گو ده چوو
 ژ ژ هه بوو ژ ژ نه بوو
 ههر هور بوو له خ شه ویستی ده چوو
 له هه ه تی گو وتینا ئاوا ده بوو
 له م دهور و بهره ههر هور ده ناسم
 ئیتر هیج باران ه نه یده زانی
 له باوهشی پان و پ ی ئاسماندا چی به سهر هات
 له چ په نایه کدا خ ی ک ده کاته وه
 هیج باران ه نه یده زانی هور چی به سهر هات
 هور نه هات ! د م سووتا
 بووم به یه ک له قوربانیه کانی قه دهر
 هه شه با په لکشی کردم ،
 ب مه داری پت په تنی نه مسهر دنیا و نه وسهر دنیا
 له چاوه وانی هوردا بووم ، پستی له زهوی کرد
 له چاوه وانی نه رگسه جا کدا بووم ، چو
 له چاوه وانی ماچ کدا بووم ، هه وهی !
 هور نه هات ،
 به دره خت کی سووتا وه وه خ م گرته وه !

سلا مانی / 3 - 4 / 2020

نه بان : نادیده ، نه ناس ، که س ک به که س کی تر ده ت : ب خ تمان
 ل نه بان ده که یت .